Víla

Druhá tráva

```
     C              F C                        F C
1. Jde po skosený trávě a jde tak, jak se to píše:
                Dmi                  Gmi Dmi A Dmi        Gmi Dmi
   s větrem v zádech, s kytkou v hlavě,     důstojně a tiše,
               C          F C    G                C G
   a z polí slítají se ptáci a každej z nich jí věří,
     F            B F        C            F C
   a ona se pak vrací a má v rukou jejich peří.

2. Je to můj člověk s hlavou v kříži, umírající v horku,
   můj plakát na refýži i má socha u New Yorku,
   je to můj voják beze jména, i ten parník v ústí Něvy,
   je to jediná má žena, jenže ta, která to neví.
            Ami            Dmi Ami
                         Dmi Ami
*: Místo k ní však mířím někam, kde je ten, co se tak vzteká,
           B            Es B       F            B F
   že ta hrůza, kterou čekám, není ta, která mě čeká.

3. Ten můj pocit nemá hranic, ta má víra bez rezervy,
   že už nezmůžu se na nic, ani na pevný nervy,
   natož na nějakou vílu, a že už nevím, o co kráčí,
   třeba nemám sílu, a třeba mi to stačí.
```


Sponzor: www.srovnavac.cz - vyberte si pojištění online!